Het persoonlijk leven is dood: Lang leve het volk!

http://www.nationaalsocialisme.com/persoonlijkleven.html

Het persoonlijk leven is, of zou eigenlijk moeten zijn, dood. Dood omdat het ware doel van onze individuele levens is om ons volk vooruit te helpen: om onze plicht richting naar ons volk te doen.

Het is deze plicht welke ons defineert, als menselijke wezens. Wanneer we deze plicht negeren, en ons enkel bezig houden met onze eigen problemen, ons eigen comfort, ons eigen geluk en ons eigen welzijn, zijn we in wezen niet werkelijk menselijk. In plaats daarvan gedragen we ons als onontwikkelde kinderen, welke nog moeten opgroeien om te denken, handelen en zich te gedragen als ontwikkelde mensen.

Dat wil zeggen, onze eigen persoonlijke zorgen, geluk, comfort en zelfs welzijn zouden niet tot onze prioriteiten moeten behoren. Onze prioriteit in het leven zou moeten liggen bij onze plicht, om als denkende mens de wil te hebben om aan onszelf te werken en bij te dragen aan de positieve weg van evolutie der de natuur, de evolutie van al het leven.

Wij hebben ons ontwikkeld tot menselijke wezens door de natuur, zodat wij dit kunnen doen: zodat wij bewust kunnen zijn van onze plicht, en hiernaar kunnen handelen. Daar ons volk, en onze cultuur, een levende essentie is, een creatie van de natuur. Evenals wij levende wezens zijn, een creatie zijn, welke afhankelijk is van de natuur.

De vreselijke, verdoemende waarheid over de samenlevingen van het westen, is dat deze samenlevingen men aanmoedigen, en zelfs vaak eist van het volk om niet op te groeien. Deze samenlevingen moedigen ons actief aan om egoistisch te zijn, om ons bezig te houden met ons eigen comfort. Zo zijn ze ook aktief bezig met het ontmoedigen van het volk, van het handelen naar de nobele plicht richting het volk. Vanzelfsprekend trachten deze samenlevingen te voorkomen dat wij de waarheid over onszelf leren, evenals de kennis van onze cultuur, volks erfgoed, tradities en manier van leven.

De vreselijke, verdoemde waarheid van onze tijd, is dat de meeste mensen niet opgegroeid zijn, en nooit zullen opgroeien als menselijke wezens. Ze zullen hen gehele levens als onontwikkelde kinderen in volwassen lichamen doorbrengen, nooit de kennis bijgebracht hoe met waardigheid te handelen, nooit te hebben geleerd over eer en hoe controle te hebben over de eigen tantrums, de eigen persoonlijke wensen, en nooit een perspectief ontwikkeld dat verder gaat dan de eigen levens, en dat van de directe familie.

Alle samenlevingen van het westen, met haar kapitalistische consumatie ethos, haar verwaarlozing van eer en hun disrespect voor het leven culturen, zweren samen om mensen als onontwikkelde kinderen te houden.

Aldus hebben we misselijkmakende televisie programmas waarin mensen hen zogenaamde persoonlijke problemen bespreken, waar ze zeuren en jammeren op een oneervolle manier, en ze te koop staan met het weinige, of de volledig ontbrekende, zelfcontrolle, en weinig of geen eer en nobelheid laten zien. Aldus hebben we misselijkmakende films, televisie programmas, radio programmas, boeken en voorstellingen, over het persoonlijke leven van individuen en hen zelf toegeeflijk, onwaardig, meestal immoreel leven. Met personen welke hun

levenspartners verraden, elkaar, geweld, intimidatie, vrees, en manipulatie gebruiken om hun bescheiden meestal seksuele of materialistische doelstellingen en wensen te bereiken.

Zo hebben we mensen welke werken aan, of een criminaliteit began. Dag op dag, week op week, maand op maand en jaar op jaar, om materialistische comfort en meer materialistische goederen voor zichzelf, of maximaal voor hen directe familie vergaren. Zonder veel of zonder enige rekening te houden met de eigen cultuur, traditie en manieren van leven van hen voorouders, naar de gezondheid van het thuisland of rekening houden met het feit dat ze zelf een levende link zijn tussen het verleden van het eigen volk, en de toekomst hiervan.

Het perspectief van de meerderheid van de mensen in de westerse samenlevingen is dat van de eigen levens, soms dat van hen kinderen, en als er een aantal mensen zorgen hebben verder dan dit, gaat dit vrijwel zonder uitzondering over abstracte, levenloze, politieke en sociale gedachtegangen welke totaal gescheiden zijn van, en altijd schadelijk voor de werkelijke, levende cultuur en de landen waar deze cultuur blijft stilstaan, of waar het ooit leefde en is ontsprongen.

Want de realiteit is, dat onze individuele levens geen enkele betekenis hebben tot ons volk, tot onze cultuur of de tradities en levenswijze van onze voorouders. Ons eigenlijk doel, als individuen, is om de gezondheid, de overleving te verzekeren van het leven, welke ons volk, onze cultuur is, want wij in waarheid slechts een samenhang, een levende verbinding tussen het verleden van ons volk en zijn toekomst zijn, en de gezondheid, het welzijn, de eigenlijke toekomst van onze mensen hangt van ons af: op wat wij, of wat wij niet voor onze ons volk doen.

Om ons volk te helpen, ons menselijk lot te vervullen, ons doel, tot onze menselijke plicht, is om de kennis te hebben van ons volk: om te weten waar wij behoren; om een waar gevoel van identiteit en behoren te hebben; om de ware betekenis te kennen van het doel dat onze levens overtreft. Dat wil zeggen, het hebben van een perspecitief voor ons volk: met ons als nexus, een levende samenhang, tussen het verleden en de toekomst van de natuur, van al het levende.

Onze plicht, onze verantwoordelijkheid als menselijke wezens, is ons volk te kennen door de tradities en de manier van leven van onze voorouders. Door de kennis van onze cultuur, en het identificeren hiermee, kunnen we haar welzijn veiligstellen, haar bestaan, zodat we kunnen bijdragen aan onze cultuur, en het hierbij de mogelijkheid bieden, en de natuur, om verder te evolueren.